

Zaterdag

3 October 1829.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN den 26 september. In een officieel rapport van den generaal Diebitsch wordt gemeld, dat de admiraal Greigh, na Iriada op den 20 augustus te hebben bezet, een detachement zijner troepen naar Samakow had gezonden, om de geschutgieterij aldaar te vernielen, waarin men volkomen was geslaagd. De stad Demotiko had zich aan de Russen onderworpen. Voorts wordt in dit rapport het aangevangen werk der vredes-onderhandelingen vermeld; de Turksche afgevaardigden hadden, bij hunne zamenkomst met den graaf Diebitsch, de heiligste verzekering gegeven, dat het der Porte waarlijk te doen was om een einde aan de vijandelijkheden te maken, met verklaring, dat zij met volkomen en billijken dank de gevoelens van grootmoedigheid des keizers zouden erkennen.

Een vroeger verslag van dien opper-bevelhebber vermeldt, onder anderen, het in bezit nemen van de stad Ljule-Burgas, op den 21 augustus, door den generaal Budberg.

Volgens vrij geloofwaardige berigten van de Turksche grenzen heeft Schumka zich aan den generaal Krassowsky overgegeven.

Z. M. de keizer heeft op nieuw zijne tevredenheid aan den opper-bevelhebber, graaf Diebitsch, over de nieuwe wapenfeiten van zijn leger, betwigt, en denzelven het diamanten-kruis der St. Andreas-orde geschonken.

Nog wordt gemeld, dat de vloot in de Zwarte Zee de vesting Midia heeft veroverd.

Van het leger van den Caucasus zijn rapporten tot den 9 augustus ontvangen. Bij een' aanval op den vijand, welke Beiburt, waarop de generaal Burzow was geposteed, poogde te heroveren, ontvingen de Russen de nederlaag en is die generaal, onder het moedig aanvoeren zijner troepen, door een kogel in de borst getroffen en aan zijne wonden overleden. De Russen hebben daarna met nieuwe magt den vijand aangevat, en denzelven, na een zeer bloedig en hardnekkig gevecht, dat nog des anderendaags is voortgezet, geheel uiteen gejaagd en naar het gebergte verdreven.

FRANKFORT den 27 september. Men heeft hier thans berigten uit **Adrianoepel** tot den 9 dezer, volgens welke de vredes-onderhandelingen steeds voortduerden, en een naar Konstantinopel afgezonden courier derwaarts reeds het volkomen concept vredes-traktaat zou hebben overgebracht, om voor of op den 14 door den sultan bekrachtigd te worden. Er bestond een soort van wapenstilstand, die echter niet verhinderde, dat de Russische troepen zich op zekere punten zamentrokken en tot de nadrukkelijke voortzetting der vijandelijkheden voorbereidden, indien de bekrachtiging niet binnen den bepaalden tijd ontvangen wierd, in welk geval ook de opper-bevelhebber met zijn hoofdkwartier Adrianoepel verlaten en de beweging zijner armee op Konstantinopel volgen zou. Zoo ook werden, van den kant der Porte, hangende de vredes-onderhandelingen, te Konstantinopel nog aktoos de toebereidseten voortgezet om zich des noods te kunnen verdedigen, en de voorstad Ejub, onder bestuur van een Engelsch genie-officier, versterkt, terwijl tevens de welgezinde ingezetenen der hoofdstad aangemaand waren geworden om de wapenen niet af te leggen, ten einde zoowel de kwalijkgezinden in toom te houden als om des noods de hoofdstad te helpen verdedigen.

Een brief uit Pera, van den 6 dezer, behelst wijders de navolgende bijzonderheden: „De toestand van Konstantinopel is zeer beangstigend; slechts een snelle vrede kan die stad voor eene vreeselijke catastrofe bewaren. Eene zamenzwering, zekere hfer in groot aanzien staande personen aan het hoofd hebbende, en welke niets minder beoogde dan de vermoording des sultans en zijnes zoons, is nog gelukkiglijk tijdig genoeg ontdekt om daartegen maatregelen te kunnen nemen; maar de stemming blijft dezelfde, en de nadering van den vijand, wiens voorposten nog maar een groote 10 uren van hier verwijderd zijn, zou onvermijdelijk eene algemeene omkeering bewerken. De Engelsche ambassadeur heeft het daarom raadzaam geoordeeld om verscheidene Engelsche oorlogschepen naar de haven te laten komen, om den sultan des noods op te nemen en tevens aan de Engelsche onderdanen bescherming te verleenen. Tevens heeft hij, gemeenschappelijk met den graaf Guilleminot, zich aan den generaal Diebitsch gewend, denzelven met den toestand der hoofdstad bekend gemaakt en op de saking der militaire operaties aangedrongen. Laatstgemelde moet hierop het voortrukken zijner troepen hebben gestuit, en den sultan eenen korten tijd gesteld hebben tot het bewilligen in de bedingen van den vrede, waarvan men de definitieve onderteekening op den 14 dezer met te meer vertrouwen verwacht, daar de eischen van Rusland niet overdreven zijn, en van den kant van Engeland en Frankrijk alles in het werk gesteld wordt om aan den oorlog een einde te maken. Men verzekert, dat genoemde twee mogendheden des noods zelfs borg blijven willen voor de rigtige vervulling des traktaats van den kant der Porte. De vredesbedingen worden aldus opgegeven: 1°. vervulling van het traktaat van Akjerman; 2°. vrije vaart voor de Russische oorlogs- en koopvaardij-schepen van en naar de Zwarte Zee; 3°. tien miljoen dukaten voor oorlogskosten; 4°. schadeloosstelling van den Russischen handel voor de verliezen in de laatste jaren, nader in Petersburg te bepalen; 5°. slooping der vestingwerken van Ibrahimow en Giurgewo; 6°. aftreding van Anapa, Poti en Achazak in Klein-Azie; 7°. nieuwe staatkundige regeling van Moldavie en Wallachije, die eene matige jaarlijkse schatting aan de Porte betalen, en wier hospodars gemeenschappelijk door den keizer en den sultan benoemd zullen worden. Wat het Londonsche traktaat van 6 juli betreft, daarvan zou in het vredes-traktaat slechts in zoo verre melding gemaakt zijn, dat de Porte zich verbindt om die zaak onverwijd onder de medewerking der drie mogendheden ten einde te brengen. De gevolmagtigden des sultans moeten opgemaakte bedingen, na eenige aarseling, onderteekend, en den sultan dringend verzocht hebben om er zonder verwijl zijne bekrachtiging aan te geven.”

FRANKRIJK.

PARIJS den 27 september. In de eerste dagen van oktober zullen er in de vlakte van Grenelle, nabij deze stad, groote manoeuvres in tegenwoordigheid des konings plaats hebben. Men zegt, dat aldaar 18 duizend man zoo linietroepen als garde te zamen zullen komen.

— Twee likeur-verkoopters, welke heden voor de regthank van correctionele politie waren verschenen, om dat zij dranken hadden verkocht in flesschen waarop het portret van den hertog van Reichstadt gevonden werd, zijn van oproerige inzigten vrijgesproken en alzoo ontslagen.

— Mevrouw de gravin de Fonses, oud 72 jaren, die bij een nominis 120,000 fr. in bankbiljetten ontvangen had, ging dezer dagen in de kerk van St. Roch, om haar gebed te doen en God te danken dat haar die som geworden was. Toen zij wilde heengaan vond zij haren zak, dien zij voor zich op eenen stoel had nedergelegd, niet meer. Zij heeft hare verklaring bij den commissaris van politie met zoo vele bedaardheid en koelbloedigheid gedaan, als of het zake was van een verlies van eenige stukken van 5 fr., te kennen gevende, dat zij slechts de uitjouwingen en de verwijtingen harer familie vreesde.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 31 september. De beruchte Fransche schrijver *Fonatan*, waarvan dezer dagen is gesproken, is, in den vroegen morgen van den 29 september, op hooge order, buiten ons land gebragt, en wel naar Creveld, op de grenzen van Hanover. De *Courrier des Pays-Bas* vaart hierover geweldig uit; hij noemt zulks eene schending der grondwet, terwijl hij de schandelijkste taal tegen den minister van Justitie uitbraakt.

Wat nu dit schenden der grondwet betreft: art. 4 belooft wel aan allen, die zich op het grondgebied van dit rijk bevinden, bescherming van persoon en goederen; doch zulks (zegt een onzer dagbladen) kan de overheid geenszins beletten om maatregelen van zekerheid te nemen jegens vreemde misdadigers, die zich, door de vlugt, aan de hun opgelegde straf onttrekken en de wijk naar dit land nemen. De toestand van ons vaderland zoude inderdaad beklagenswaardig zijn, wanneer dit de bedoeling der grondwet ware, want dan zouden weldra de Nederlanden eene schuilplaats voor alle misdadigers uit andere landen zijn; en moeten zij, die zich niet ontzien kunnen wettigen Vorst op eene schandelijke wijze te beleedigen en te henen, nog niet als gevaarlijker voor den Staat worden beschouwd dan wel zij, die zich slechts aan een gewoon misdrijf schuldig maakten? De regering is zelfs ten duurste verplicht bijzonder tegen zulke vreemdelingen te waken, daar de ondervinding ons, helaas! heeft geleerd, dat velen, uit Frankrijk verjaagd of aldaar veroordeeld, zich in ons vaderland hebbende nedergezet, op eene schandelijke wijze van onze gastvrijheid hebben misbruik gemaakt, om, hetzij openlijk, hetzij in het geheim, ook hier weder onrust te stoken. Goedgunstig was dan den heer *Fonatan* eene der steden uit de Noordelijke provincien tot woonplaats aangewezen, om dat het gevaarlijk was een persoon, die in zijne geschriften zich aan majesteit-schennis heeft schuldig gemaakt, in dat gedeelte van ons vaderland te doen wonen, alwaar de losbandigheid der drukpers meer en meer veld wint: doch dit verlot is door hem met verachting verworpen geworden.

— Gisteren morgen, ten 11 uren, heeft te Luik de plegtigheid der overgave van het rectoraat, en de uitdeeling der medailles plaats gehad. Professor *Kinker*, rector-magnificus gedurende het nu geëindigde academie-jaar, heeft bij die gelegenheid eene doorwrochte en in alle opzichten opmerkelijke redevoering gehouden, over de kennis der talen, of de algemeene letterkunde, beschouwd als de voorname bron van alle wetenschappen.

ANTWERPEN den 30 september. Brieven uit Batavia, van den 15 mei ll., melden de aankomst van den generaal *Bischoff* op den 13 diert maand. Zijne gezondheid scheen gedurende den togt veel geleden te hebben.

's **GRAVENHAGE** den 29 september. Naar men verneemt, is de wet op het openbaar onderwijs thans in gereedheid.

— De *Courrier de la Sambre* zegt, dat men op sommige plaatsen der provincie Namen, gelijk in het vorige jaar, wederom begonnen is met het teekenen van verzoekschriften aan de Staten-Generaal.

— In de provincie Noord-Brabant is, door gedeputeerde Staten, eene buitengewone collecte uitgeschreven, ten einde, zoo veel mogelijk, bij den naderenden winter, te voorzien in de behoeften dergenen, die door de menigvuldig gevallen regen en den hoogen stand der rivieren grootte verliezen ondergaan hebben.

— De jongst in Engeland ontvangene dagbladen, van Rio-Janeiro, van den 1 augustus, bevatten de ratificatie van het tusschen Brazilië en de Nederlanden gesloten traktaat van vriendschap en handel.

— De achtste bijeenkomst van natuurkundigen en geneesheeren, in Duitschland, heeft dit jaar te Heidelberg plaats en is den 18 dezer geopend. Een groot aantal geleerden uit onderscheidene landen is opgekomen. Van de Nederlanders worden genoemd de heeren *Schröder* en *de Fremerij*, hoogleraren aan de hoogeschool te Utrecht, de heer *Quetelet*, directeur van het observatorium te Brussel, en de heer *Fohmann*, hoogleeraar te Luik.

ZEE-TIJDINGEN.

VLISSINGEN den 29 september. Eergisteren is alhier ter reede gekomen de *Jonge Camille*, kapt. W. S. Bakker, van Riga naar Brussel gesteld, met rogge.

Ook zijn eergisteren, voor Antwerpen bestemd, op onze reede aangekomen:

De Batavier (stoomboot), kapt. J. H. Giezen, van Londen, met passagiers; *Neerlands Trouw*, kapt. A. de Groot, van Liverpool, met klipzout; *Vaar-wel*, kapt. C. Aarensen, van Cette, met wijn en stukgoederen; *Hogen*, kapt. W. Jansen, van Noorwegen, met houtwaren; *de Sec Jodskende*, kapt. A. Birick, van Riga, met rogge; *le Saint-Michel*, kapt. F. Beniest, van Hull, met manufacturen; *the Friends*, kapt. R. de Bas, van Rio-Janeiro, met koffij; *Anna Maria*, kapt. J. F. Muys, en *Neptunes*, kapt. J. J. Doesken, beide van Londen, met stukgoederen; *Liverpool*, kapt. T. Philips, van Trinidad, met suiker; *Plato*, kapt. C. Knapp, van de Havannah, met koffij, laatstgemelde moet quarantaine houden.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen, en den 27 dezer van onze reede naar zee gezeild;

The Harmina, kapt. P. J. Rens, naar Riga, met suiker; *the Courser*, kapt. G. Low, naar Newcastle, met ballast.

